

«Φρένο» στις τεράστιες διεκδικήσεις και αξιοποιήσεις ακινήτων από ιδιώτες σε περιοχές-φιλέτα κυρίως στα νησιά του Αιγαίου (αλλά και στην ενδοχώρα) προσπαθεί να βάλει η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, υπερασπιζόμενη ιδιοκτησιακά δικαιώματα του Δημοσίου. Στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου εκδικάστηκε μία από τις κρισιμότερες υποθέσεις των τελευταίων δεκαετιών, καθώς η αναμενόμενη (σε 2-3 μήνες) απόφαση θα οδηγήσει ουσιαστικά στην επαναχάραξη του ιδιοκτησιακού χάρτη στη νησιωτική Ελλάδα -και όχι μόνο- αλλά και στην επανασυγγραφή, πιθανότατα, ενός τμήματος της Ιστορίας. Κι αυτό γιατί τέθηκαν ζητήματα ερμηνείας όλων των Συνθηκών και Πρωτοκόλλων (Κωνσταντινούπολης, Λονδίνου), που υπεγράφησαν μετά την απελευθέρωση του ελληνικού κράτους από τους Τούρκους, σε συνδυασμό με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τη νομοθεσία για τα δημόσια κτήματα, που θεσπίστηκε το 1837! Η συγκεκριμένη υπόθεση θα λειτουργήσει ως πιλότος για σειρά δικών που εκκρεμούν ανάμεσα στο Δημόσιο και σε χιλιάδες ιδιώτες που διεκδικούν τεράστιες εκτάσεις δασικές, αγροτικές, σε βουνά, γκρεμνά, ακόμα και αιγιαλούς, κυρίως στο Αιγαίο και στις Κυκλάδες, με επιχείρημα ότι εκεί δεν υπήρξε ποτέ κυριότητα του ελληνικού Δημοσίου. Αντίθετα, προς εκκρεμή αρεοπαγίτική εισήγηση, ο αντεισαγγελέας ΑΠ Αν. Κανελλόπουλος υποστήριξε ότι οι ιδιώτες μπορούν να προβάλουν αξιώσεις μόνο για εκτάσεις που πράγματι αποδεικνύεται ότι είναι «γαίες καθαράς ιδιοκτησίας». Στην υπόθεση-πιλότο το Δημόσιο υπέβαλε προ 10ετίας αγωγή σε βάρος νομικών και φυσικών προσώπων που εμφανίζονται ως ιδιοκτήτες 91,5 στρεμμάτων στην Καλντέρα της Σαντορίνης, μόλις εντόπισε σε παράλιο τμήμα την ανέγερση οικοδομών και τοιχίων. Το Πρωτοδικείο απέρριψε την αγωγή του Δημοσίου, αλλά το Εφετείο Αιγαίου την έκανε εν μέρει δεκτή και η Ολομέλεια ΑΠ καλείται να κρίνει το ιδιοκτησιακό καθεστώς, με βάση Πρωτόκολλα, Συνθήκες και νομοθετήματα αμέσως μετά την απελευθέρωση, καθορίζοντας την τύχη τεράστιων εκτάσεων.